

DALLOS

új családregény
folyamunk

fekete péter

A Közlekedésmérnöki Kar lapja

KÖZ

BUDAPEST

xxxii. félév 3. szám

X.
A
HALLGATÓI
GYÜLÉS
RŐL
ENZO:
FERRARI
KARI
NAPOKRŐL
I.-V.
INTERJÚ:
MAGDI-
VALL

**A HALLGATÓI
GYÜLÉS RŐL**

ENZO: FERRARI

**KARI NAPOKRŐL
I.-V.**

INTERJÚ:

MAGDI-VALL

Kari BME Ösztöndíjat az alábbi 15 fő hallgató kapott:

1./ Horváth Imre	291. tk.	18 pont
2./ Gábor Róbert	561. tk.	16 pont
3./ Vonhauser Olivér	566. tk.	14
4./ Kalina István	566. tk.	14
5./ Szabó Tibor	473. tk.	14
6./ Lebodics János	474. tk.	14
7./ Lukács István	291 tk.	14
8./ Kovács Péter	562. tk.	14
9./ Sipos Árpád	561. tk.	13
10./ Törgyekes Szabolcs	382. tk.	13
11./ Rozsondai Zoltán	295. tk.	13
12./ Naszvetter Péter	562. tk.	12
13./ Turcsán László	563. tk.	12
14./ Garda Zsolt Béla	565. tk.	12
15./ Blahunka Zoltán	292. tk.	12

A kari BME ösztöndíj összege: 2000.-Ft/fő/hó.

... hol nem volt !

Március 5-én, kedden 14⁰⁰-kor Hallgatói Gyűlés a Hallgatói Képviselőlet megválasztására.

Röviden így foglalható össze annak az értesítésnek tartalma, ami már hetekkel ezelőtt eljutott hozzánk. Nem kellett sokat győzködni minket az ügy fontosságáról. Igyekeztünk minél több hallgatótársunkat rávenni arra, hogy jöjjön el, mert csak így biztosítható, hogy olyanok kerüljenek be a Hallgatói Képviselőletbe, akiket a hallgatóság széles rétege támogat.

Eljött március 5-e, s délután 2-kor tele volt a K.140, ami a korábbi 8-10 fős Hallgatói Gyűléseket tekintve nagy létszámot jelent. Nem voltak bennünk világmegváltó érzések, de ami ezen a gyűlésen történt, az nagyon lelombozott minket. Fél órát váraoztunk, ami önmagában még nem lenne tragédia. Kiderült azonban, hogy az Egyetemi Tanács többszöri nekifutásra sem bírta kiizzadni az új SzMSZ-t, tehát nincs még kidolgozva a hallgatói képviselőlet választásának módja sem. Így nem választhatunk, meg kell várni, amíg az Egyetemi Tanács hajlandó lesz létrehozni a szabályzatot. Csalódottan távoztunk, de igazából nem azt a fél órát sajnáltuk. Elvettek tőlünk egy lehetőséget, mert kíváncsi lennénk rá, hogy mikor lehet újra összehozni ennyi embert egy Hallgatói Gyűlésre. Egyhamar aligha...

benzol

ÉSZREVETTED?

/A X. Közlekkari Napokról/

Igen, valóban részvettél a jubileumi jelzőre ez a néhány nap, amit mi a X. Közlekkari Napok névre kárhoztattunk. Talán nem árulok el nagy titkot, ha azt állítom, hogy marha jól éreztük magunkat, s a fő kormányosjelöltek is kilettek magukért (magukból). Ezúton szeretném magam és a "Közlekkari Napokat pártoló" tagság nevében köszönetet mondani Nagy Zsuzsanna elvtársnőnek áldozatos munkájáért. Ezután a közhelyszerű köszönet után néhány olyan dologról írnék, amelyre talán sokat felfigyeltek.

Örömmel nyugtáztam, hogy mindhárom csapat a kapott támogatás mellé cégeket nyert meg szponzoroknak az immár magasra rugó kiadások fedezésére. Nagyon tetszett, hogy ezt minden esetben a rendezvények színvonalára fordították.

De hát nem minden papsajt. Hiszen, annak ellenére, hogy az ebédlőnek oly rossz az akusztikája, megoldható lenne a viszonylag jó kihangosítás. Nem szeretnék senkit megbántani, de a stúdiósok nem mindig álltak helyzetük magaslatán. Nem arról van szó, hogy a mikrofonok nem mindig szólaltak meg, de az tény, hogy a szíveségből eljövő schönherzeseket megsértették. És emiatt a projektor parlagon hevert, miközben a filmek (amelyek az egyszem televízió színteljesen elvesztették hatásukat) élvezhetetlené váltak a manuális utánállítás (!) ellenére is. Az elsős csapat panaszkodott még, hogy zenekarukat (az utolsó napon) kerek-perec elküldték.

Legyen ennyi elég a sírányozásból, és szeretném kiemelni Sörölő St. Lacika a várton felüliremek szereplését. Hihetetlennek tűnt számomra, hogy elsős jelöltként ilyen remek csapatot, háttérrel tudott megmozgatni a feladatok teljesítésére. Nagyon tetszettek számomra ötletes próbái, sőt - nem csak saját hibájából származó - kudarcok után is meg tudták őrizni vidámságukat, ötletességüket. Igazán megérdemelték a II. helyezést, Fekete Péter folyamatos jó teljesítménye és I. helye mögött.

Köszönet mindhárom jelöltnek: PUMI

Újszülöttnék minden vicc új!

A királynő

Mikor a GÓLYAHÍR-ben olvasok a főkormányosválasztásról, már tudom, hogy jelöltet kell indítanunk. Több kósza ötlet után végül is - hol másutt? - a Drönkben megszületik az ötlet: Indítsuk Lacikát! Azt hiszem, ebbe a sörmeccs is belejátszik. Végül rábeszéljük (szó szerint, komolyan!). Az első megbeszélés nagy élmény: "ezt én hozom...", "ez legyen így...", "jó, ezt én elintézem...", "ezt megszervezem én...", stb. Ha ez a sok ötlet mind megvalósulna! Jönnek meddő órák, fáradtan, álmosan fújjuk a levegőbe a füstöt. Videókamerával a városban, bámulnak az emberek, nagy buli. Éjszakai plakátragasztások, megbeszélések. Van, aki a széken ülve elalszik. Jön a szépségkirálynő, vagy sem? Úgy állunk az egésznek, hogy szinte semmi sincs kész.

Vasárnap megyek a K épület felé. Úristen, honnan jött ez a sok ember? Ez a rengeteg autó mind idejön? A versenyen jó volt a hangulat, sikerült a nyitány. (A bátyám is tök jó volt!) Aztán jönnek sorra a programok, és én élvezem. Nem számítottam ekkora közönségre. Közben szolidabb keretek között fakultatív műsor a rajzteremben. Részletekbe - tanszékek, zsűri - nem bocsátkozom, mivel eléggé elfogult vagyok. Esti bulik hétfőtől kezdve minden nap reggel ötig! Óriási a hangulat, mindenkit magával ragad. Tiszta feketeben tombol a Csapat a színpadon. A másodévesek jöföjek, besegítenek rendszeren. Egy kép, amely az öt nap fénypontja: a három főkormányosjelölt együtt táncol a színpadon. Ez nagyon megmaradt bennem, és jóleső érzéssel tölt el mindenkit, aki látja. Azért Tótika és Én sem voltunk rosszak. S legyen buli, vagy csendes iszogatás, vagy nagy hajnali beszélgetés: nagyon sok ember közelebb került egymáshoz.

Eredményhirdetés előtt már tudjuk: bárki is lesz a Főkormányos, ez az évfolyam megmutatta. Ahogy Lacika is mondta: "Nagyon ott voltunk!" ÉS még valami: mindenki mindenkinek megköszönt mindent, csak...Valaki elkezdte, s miközben itt segített, és ott intézett valamit, szervezte, összefogta az egészet. Nem csak magam, és nem csak a Csapat nevében: köszönjük Neked!

Fofo

A X. KÖZLEKESZÉSI NAPOKON a hagyománytól eltérően először, de talán nem utoljára szerepelt olyan Főkormányosjelölt (LACIKA), akinek az oldalbordája (Magdi) ismertebb volt nála: Az "úttörő" oldalborda exkluzív interjút adott a KÖZHÍR-nek:

- Honnan jött az ötlet, hogy indulsz a szépségkirálynő-választáson?

- 17 éves voltam, de nem engedtek el otthonról sehova, sem az osztálytársaimhoz, sem egy fiúval. Este nyolc órára mindíg haza kellett érnem. Ki akartam törni ebből a bezártságból, meg akartam mutatni, nem vagyok már kislány. Ezért titokban jelentkeztem. Tulajdonképpen nem akartam megnyerni, mert szerintem nem én voltam az igazán esélyes. Aztán amikor sikerült, pont olyan szerződést kötöttek velem, mint az előző évben az akkori győztesrel, Molnár Csillával.

- Nem próbáltak meg a "rossz erők" hatalmukba keríteni?

- De igen, azonban egy félév után sikerült felbontani a szerződést. Nincs saját menedzserem, az ezzel kapcsolatos teendőket a család látja el. Édesapámat és édesanyámat is sikerült meggyőzni, hogy meg lehet bennem bízni.

- Vigyáz rád testőr is azóta, amióta híres lettél?

- Igen. Amikor megválasztottak szépségkirálynőnek és egy menedzsróhadhoz kerültem, szereztek mellém testőrt. Most a család végzi el ezt a feladatot. Van két (nagy) bátyám, az egyik egy katonai kommandós csoport tagja. Mindíg elkísér valaki. Ha a családból senki sem ér rá, akkor olyan ember, akiben a család megbízik. Mindíg tudják, hogy hol vagyok, így percről-percre bármikor el tudnak érni.

- Miért éppen az építőipari szakközépiskolát választottad?

- Elég nagy vargabetűvel kerültem oda. Egy divattervező szakközépiskolába szerettem volna járni, de helyhiány miatt nem vettek fel. Mivel nagyon szeretek rajzolni, ezért átírányítottak az építőipari szakközépiskolába.

- Szerenél továbbtanulni érettségi után?

- Szeptemberben szeretnék kimenni a Dél-Afrikai Köztársaságba, ott kaptam egy ösztöndíjat divattervező főiskolára. Már most is modellként dol-

gozom ott egy ügynökségnél. Később itt, Magyarországon szeretnék egy önálló divatcéget. Kint van egy magyar származású vőlegényem, és ha minden sikerül, szeptemberben férjhez is megyek.

- Egész Európát bejártad és mégis a Dél-Afrikai Köztársaság tetszett meg. Miért?

- Nem szeretem a hideget, mert hamar megbetegszem. Ebben az országban télen sem esik a hőmérséklet 15 celsius fók alá. Kicsi a népsűrűség. Van tengerpart, síkság, dombvidék, és a hegyvidékre is el lehet jutni repülőgéppel egy óra alatt. Mivel balköztes vagyok, a "Balra hajts!" rendszert könnyebben megszokom. Szeretem az angol nyelvet is. Sajnos megvannak annak a politikai rendszernek is a problémái. Egyszer például egy néger tüntetésbe keveredtünk, meglátták, hogy fehérek vagyunk, és csak a Mercedesünk teherbírásának köszönhattük, hogy sikerült kivárnunk amíg megszabadítottak a rendőrök.

- Mennyire lenge öltözetig vállalod a fotózást? Szerették volna már aktfotót is készíteni rólad?

- Nem, aktfotóval még egyáltalán nem kerestek meg. Aktfotót nem is vállalom, mert egyrészt a szerződéseim, másrészt a királynői státusz tiltja. A családi nevelésem miatt sem egyeznék bele. Szerintem egy nő akkor szép, ha sejtelmes, és nem látszik teljes egészében.

Egy jó képért a modell és a fotós amúgy is megszenved. Például szakadó hőésésben kell elhítenni, hogy kánikula van, úgy, hogy lila sem lehet a modell. Előfordult már, hogy be kellett mennem fürdőruhában egy olyan tóba, ahol hemzsegték az alligátorok, vagy a csimpánzok közé a ketrecbe. Nem véletlen, hogy a fotós szakma a második legnehezebb a bányász után!?

Filmezni szívesen filmezek. Már szerepeltem is egy kalandfilmben, ami az ősedőben játszódik.

- Mit csinálsz, amikor nem vagy szépségkirálynő?

- Régészettel foglalkozom. Egy éve már külsős munkatárs vagyok a Reformnál, a Heti Budapestnél, de írok cikkeket a Nők lapjába, és a Nők Világába is. Szívesen járok az Erkel Színházba és az operába. Imádok táncolni, de a diszkó nem az én műfajom.

- Van férfiideálad?

- Nincs. Szereték beleláttni az emberekbe, és nem azt nézem, hogy milyen szépek. Eddig már sok olyan fiúval találkoztam, akik szépek voltak ugyan, de belül olyan "okosak", hogy rossz rá gondolni. Különösen azok a fiúk, akik tud-

ják is, hogy szépek. Ugyanez természetesen érvényes a lányokra is. Sőt!(szerk.megj.)

Mivel magamat nem tartom szépnek, ezért eddig még nem volt baj.

- Az 1989-es győzelem után indulsz-e ismét a szépségkirálynő-választáson?

- Amit egyszer már megpróbáltam, azt nem próbálom meg még egyszer. A "Miss Hungary" helyett inkább más szépségversenyen indulok, például a "Legszebb Arc"-on.

- Milyen benyomásaid maradtak a Kari Napokról?

- Jók is, rosszak is. Jók: meglepett, hogy itt is, mint máshol, megváltozott a gondolkodás, szponzorok támogatták a rendezvényt. Színvonal volt: színvonalas műsor, színvonalas produkciókkal. Rosszak: teljesen meglepődtem, hogy itt mindenütt sör folyik, még a csapokból is. Este tíz óra után mindenki "mata". Rendetlenség van mindenütt, még a női szobákban is. Én megszoktam a rendet, ezért nem szeretem, ha valami nem úgy van, ahogy kéne lennie.

- szabi -

Találtuk a PLAYBOY-ban :

DICSŐ:

Az én rámenősségem amellest, hogy engem sikeressé tesz, még az itt dolgozó kétszázötven embernek is ugyanezt jelenti. Persze más és más szinten. A "rátartóság" is lehet, hogy semmi más, csak határozottság, a dönteni tudás képessége. Emlékszem azokra az időkre, amikor az egyetemi évek alatt, a sörözőkben a világmegváltó terveinket szövögettük. És közben megállapítottuk, hogy a Műegyetem gyenge, nem lesz belőlünk senki, mert nem készítenek fel az életre; ez az egész egy nagy szar. Tudod, hány ember hagyta ott ezek után a Műegyetemet jószántából?

PLAYBOY:

Valószínűleg te egyedül.

DICSŐ:

Amikor ott arra a következtetésre jutottunk, az élet úgy nem jó, másképpen kell csinálni, akkor ez rajtam kívül senkit sem befolyásolt, mindenki elvégezte a Műegyetemet, mindenki azok közül is, akik ugyanúgy nem voltak mérnököknek valók, mint én, nem számítva azokat, akiket kirúgtak, nyilván rengeteg ilyen is akadt. A második év közepén én úgy éreztem, ez így nem mehet tovább, bementem a dékáni hivatalba és közöltem az eloadóval: holnapután jönnek az indexemért, mert fölmondok.

Interjúalany a KONTRAX cégvezetője

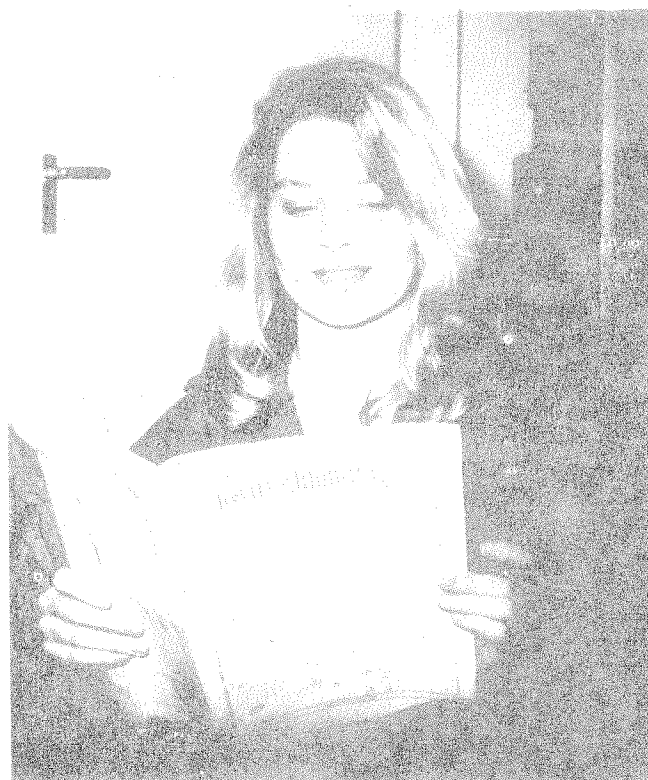
X. közlekkari napok '91

megérkezett a

KÖZHÍR

új

tesztpéldánya

A szerkesztő ajánlása

Ismét olyan mű került birtokunkba, amely méltán vált - a Dinasztia, sőt a Klinika - mellett - híressé saját hazájában (Felső-Ugandában) is, ugyanúgy, mint megfilmesített változata a tucatnyi műholdadásban (SKY,SKF,KSZI,SZMSZ 1). S most íme, a kulturális beáramlás eredményeképpen, KÖZHÍR-ünk is összeszedte magát (meg néhány üres boros-üveget, amit visszaváltottunk) és megvásároltuk a külföldön is hihetetlen népszerű LOVAS KÁROLY (2-szeres Gauss- Osztrogradszkij díjas) performance író klasszikus családragényét. Az aktualitás megörzészére törekedve a hallhatatlan művet rögtön a 123. résszel kezdjük.

Pumi

LOVAS KÁROLY

123 rész : A nagypapa

- Hukk!- nyögte ki véletlenül Dallos Béla bácsi, a Hatsöcsű kiskocsmá ivópultjánál. Dermedt csend lett úrrá a helységben. Hiszen Béla bácsi a falu szivacsá még sosem avatkozott bele a nemzetközi politikába. Flóször Cserépfalvi a körzeti rendőr lépett mellé és törte meg a csendet:

- Már maga is evvel jön!- sziszegte - hogy én lefizettem a fiam matektanárát a Hukk Rezsőt, amiért átengedte az érettségim!? Istenem, hát olyan baj az, ha az én drága Ődönkém daruval akart négyzetre emelni? Hát ilyen ember vagyok én? Én elnéztem magának, hogy a lánya a Szovjet Hósi Emlékmű gypén készült fel a járási fodrászversenyre, még a főben heverésző kertészt is fényesre lakkozta, maga pedig azt veti a szememre, hogy néha lelövök egy- két vadat itt az erdőszélen! Tudja meg, a tegnapi zsákmányt sem én ettem ám meg! A vak koldus kutyájának adtam. Igaz, nem is vagyok kannibál...

Béla bácsi nem értette pontosan, mi történik itt tulajdonképpen. Meg is jegyezte félhangosan:

- Én csak azt mondtam hukk!

A rendőr bosszúsan eloldalgott, ám rögtön helyébe lépett Toroid tanár úr, az iskola fizikatanára. Halkan, majdnem suttogva beszélt:

D

A

L

L

O

S

- Node Béla bátyám! Mért kell ezt az ügyet felhánytorgatni? Tudom én jól, hogy ezzel a hukk a huhókolásra, vagyis a hidegre célzott. Azért vittem el innen a hűtőpultot, mert be akartam mutatni a főpolgármester fiának a szupravezetést. De én se terjesztem magáról, milyen randa lett az anyósa! Tudom én a kertajtáján is kicserélte a "Vigyázz a kutya harap!" táblát az anyósa fényképére! Hát én igazán nem tehetek arról, mennyire hülye a főpolgármester a fizikához! Most tervezteté az új házába a földszint és az emelet közé a vízlépcsőt.

- De én nem céloztam semmire! Itt lőjenek agyon, ha igen!- dörmögte az öreg.

- Már a lövöldözés is! Éppen csak pár sörétet lőttem ki a búzatáblába. A TSZ elnök kért, hogy segítsek, mert a vihartól eldőlt a búza. Kimentem, rákiabáltam: Állj vagy lövök! Aztán lőttem. Juliska fenekét azóta vonza a mágnes. Ki gondolta, hogy pont ott tartja az aerobictanfolyamot a falu bikája?

Béla bácsi megunta a sok szemrehányást, amit ráadásul ártatlanul kapott, elfordult a fizikatanártól az ivó kultúrsarokba, a színpad felé. Ott éppen a 'Mozgásérültek Klubja' kezdte meg táncműsorának bemutatását. Kis unokája, Dallos Franciska is ott volt köztük, ő tanította be a figurákat és programozta a tolokocsikat. Nagyon büszke az unokájára, hiszen még csak tizenöt éves, és már mindent tud, amit egy huszonnégy éves nőnek és Veress pálnak tudnia kell. Az iskolában a biológia tanár felvilágosító próbálkozásait áldozatos munkával - egész testével vetette bele magát a feladatba - könnyítette. Szóval ipazi közösségi

ember! Bárcsak sokszáz ilyen ember lenne a mi kollégiumunkban is! Még a szeme is könnyelábadt az öregnek, hiába, nem bírja már a kocsmái füstöt. El is határozta, hogy hazamegy. Kihörpintette maradék - mintegy 3.5 dl - pálinkáját, és elindult. A kocsmá előtt még halotta, hogy az árokban heverészők beszélnek valakiről, aki nemrég bent jól megmondta mindenkinek, de őt sosem érdekelte a politika, hiszen tudta még általános iskolai tanulmányaiból: sok beszédben sok a nyelvtani hiba.

ARANYKERÉK

Az idei Aranykerék Vetélkedőn a következők voltak a keresők feladatai:

Elsődlegesen meg kellett oldani egy filmcímet és színésznevet tartalmazó keresztrejtvényt. E rejtvény megoldásaként a csapatok ezt kapták: "Bod Péter Fehér lovon megy Orosz végbe". Ez nem más, mint a XI. kerületben három utca, amelyben - pontosan az Orosz vég utcában - egy autó várta az embereket. Ennek hátsó ablakában egy lámpának a jelenkori, és a K. épületnek egy régebbi fényképe volt látható. Ez alapján a K. épületbe kellett menni, és a portástól érdeklődni, aki egy borítékon nyomott a csapatok kezébe. A borítékban a Nyugati pu. melletti Mac Donalds alaprajzát találták, valamint a megjelenéshez illő öltözet leírását. E szerint sícipőben, aerobic dressben, bukósisakban, fűdónadrágban, papucsban, sapkában megjelenő embereket egy beépített ember várta, aki mindenki kezébe egy NESQUICK-s dobozt nyomott. Ezen egyetlen adat volt, a Budai Csokoládégyár címe. Aki oda kiment, E-plakát hegyekkel találkozott a portán. Ez alapján a megjelölt épületbe kellett visszamenni, és megszámolni a portától a "mennyekig" vezető lépcsők számát. A portástól kaptak még egy borítékot, melyben öt számot találtak. Ez az öt szám öt éjjel-nappali címe volt. A megfelelőben a beépített eladó az "elefánthús van?" kérdésre azt felelte, "elvitte a Béla". "Melyik?" "Bartók, a XVII.". Ezután a kollégiumban a csapatok a következő rejtvényt kapták:

F O F O
L O V E
+ T O T I K A
T I E O O O / L

Ez a kollégium belső telefonja. Ha ezt a számot felhívták, egy feladatot olvastak be nekik, mely szerint a Déli pu.-n kellett arab felszerelésben megjeleneni. A következő állomás útra egy

éjjel-nappali volt, ahol a csapatok egy maszek címkéjű sört kaptak. A címke egy sörözőre utalt, ahol a kapott üveget fel kellett szolgálni, és az érte kapott szintén maszek pénz alapján továbbmenni. A pénzen Bartók Béla volt, valamint egy 17-et kiadó számrejtvény. Így a csapatok az Aranykerék megtalálásához itt a kollégiumban kaptak meg az utolsó kulcsot.

Végül is az elsősöknek sikerült leghamarabb végigérni a feladatokon, így ők halászták elő

diadalmasan egy férfi végéből az Aranykeréket. A győztesek mellett mindig vannak vesztesek is. Veszteni tudni kell(ene).

A szervezők: Simi
Csimpi
Tótika
Sanyi

one more time:

MEGLEPETÉS

Meglepetés IX. /rímekben/

- avagy napló II.20-tól II.28-ig/

Imám meghallgatásra talált, és a multkori KÖZHÍR után, egy züllött éjszakai randevún megismerhettem FOFOKám. 20-án kezdődött a dolog, amikor a Drönkben, hogy szomjam oltsam, egy deci konyakot gyorsan lenyomtam.

Nem lett volna ebből galiba, ha az újabb deci pia nem követte volna. Nem kapcsoltam elég gyorsan, így még három felest lenyomtam. Éreztem, gátlásaim szállnak elfele, az ital meg a fejembe.

Most már hódítónak éreztem magam, s szerelmem megkeresésére indultam. FOFOT megtaláltam, s a "hallgatóiban" bohóckodtam. Ígéretéhez hűen, leült velem a Drönkben. Beszéltünk erről, arról, s amit mondott, utána tudtam, ha nem lesz enyém, bele is halok hamarosan.

Elmúlt az este, jött a labor, s jött az este. Pamiban poharaztam, s FOFOT csak messziről láttam. Bánatomat hajnalban parifra öltöttem.

Pénteken szüleim is láttak, de nem túl sokáig, csupán tíz óráig. Tudtam valaki vár engem az E-ben, szívem nem csal éreztem, s FOFOMat megpillantottam egy fiú ölében. Nem zavart a látvány, mert engem megpillantván repült a lány a tömegen át. "Szép volt a reggel", de kevés volt az óra, s tízpercenként állíthattam újra. Vasárnap úgy éreztem, szombaton csak képzelődtem. Jött a Kari Napok kezdete, s búmat borba öntve, utána sírtam egész este.

Másnap tanárok után rohagáltam, hogy évfolyamom hírnevét mentve, az oktatói próbából legyen valami este. Lett is, ami, de utána átköltözött ide a Pami. Felöltöttem legszebbik ruhám, s magam mellé vettem a lányt. A nagy találkozás mondták a többiek, s dülledtek a szemek.

Kedden pihentem, a színpadon ültem, s néztem LACIKÁÉkat, hogyan törik össze magukat...

vége ill. folytatás a 9. oldalon

Olvasói levél:

Tisztelt Lovas Elvtárs!

En egy nagy párt nevében írom a levelem, de szeretném, hogy mind a nevem, mind pedig a pártom inkognitóban maradjon, ezért nem írom le a nevemet.

Amit írt, figyelemre méltó, bár én jobban kiemeltem volna a különböző szovjet típusokat. Ön bemutatta az IZS ~~Acenap~~ típusát, de ennél sokkal sokkal fejlettebb a Szovjetunió és egyre jobb típusokkal áll elő, ezzel is egy újabb csapást mérve a szakadék felé tartó imperialista hordákra, a gaz kapitalistákra, ahol a szenny és a bűnözés uralkodott el. A Nagy Szovjetunióban kimondták, hogy 8 óra munka, 8 óra pihenés és 8 óra szórakozás jár egy munkás embernek. De ott a munkásöntudat olyan fejlett és olyan magas színvonalon áll, hogy egy munkás akár 20 órát is dolgozik egy nap, a pihenés és szórakozás rovására. Ezért ki kellett dolgozni egy típust, a **Ага думпо**-t, amely a rendelkezésre álló rövid idő alatt is képes a szocialista fzlésnek megfelelő színvonalon, a rábízott feladatot maximálisan, élenjáró módszerekkel végrehajtani. A típus maga még Lenin elvtárs idejében indult útjára. Az eredeti típus mintájára, a mindmáig élt legnagyobb elvtársnőről, Uljanova elvtársnőről készült. Tökéletességéhez kétség sem férhet. Egyetlen imperialista vagy kapitalista gyártmány se közelíti meg. Még a szocialista táboron belül is csodálatot keltett. Robosztussága hirdette a Szovjetunió erejét, szilárdságát és (eltököltségét) eltököltségét a kommunizmushoz vezető úton.

A II. Világháborúkor(-ban) továbbfejlesztett típus az egyik legjobban sikerült változat (nem véletlenül vesztették el a németek a háborút).

A többi típus ismertetésétől most eltérek, de gondolom Ön, e típusokat jobban ismeri és szakszerűbb információval tud szolgálni, mint én. Szeretném, ha ezt minél előbb megtenné! (ja... és a Párttitkár elvtárs is szeretné!)

Elvtársi üdvözléssel:

EGY IGAZI PÁRTTAG

Tisztelt Párttag Elvtárs!

Köszönöm levelét, nagyon jó érzés volt a szocialista öntudat csúcsán álló hős kommunista párhümműnkás emberekről olvasni. Egyetértek abban, hogy a szovjet fejlesztésű nőket nem lehet egy lapon említeni a rothadástól bűzös, tárogó szakadék szélén álló kapitalista gyártmányú nőkkel. (De még kettőn sem!)

Tegyünk hát egy rövid visszatekintést: 1945. A Szovjet vezetőség elhatározta, hogy felveszi a versenyt a kapitalizmussal és a harcban megfáradt katonáinak méltó típust fejleszt ki a szórakozásra. Üsszeírták azokat a szempontokat, amelyeket a nőnek tudnia kell (szovjet himnusz, Lenin élete és összes művei...), és megindult a fejlesztés. 4 év megfeszített munka után elkészült **Ора**. Mindent tudott, amit tudnia kellett, egyetlen apró hibája volt, nem fért ki a 6 x 8 méteres gyárkapun. Ezután kezdtek el kicsinyíteni, így mikorra kikerült a forgalomba, már mindenki ~~милора~~ néven üdvözölte. A 70-es évek végén az olajáremelkedés hatására Szergej Kalasnyikov mérnök otthonlevő gáztűzhelyét átalakította; a ~~газобал акура~~ból ~~газобал Рума~~-t készített. A mai napig népszerű modellt alkotott, vigyázni kell azonban, mert a szerelemtől könnyen lángra kap (benne a metán). Nagyon kedvelt típus, főleg a hegesztők körében, mert a nő mutató újját leharapva, és a kiáramló gázt meggyújtva kiváló varrat készíthető, miközben a munkás is ívet húzhat.

A szovjet nagyhatalom legújabb remek, a kelet high-tech-je a Ninocska Mihailovicsocska.

Fejébe épített számítógép 2067-ig tartalmazza az összes kommunista szombatot, pártünnepet. Emellett kitűnő háziasszony, ismeri az aranycsinálás, a fából vaskarika, és a faháncsból báránypaprikás titkait. Kiváló szerető, bár a haspáncélja alatti leninmintás géppuskacső félreértésre adhat okot. Ne nyúljunk a golyókhoz, akkor nem történhet semmi baj. Bal kezében nagy kaliberű fakanalat, a jobba pedig repesz hatású kukafedőt építettek be. Így mind a dolgozók szórakoztatását, mind a nagy Szovjetunió védelmét ellátja.

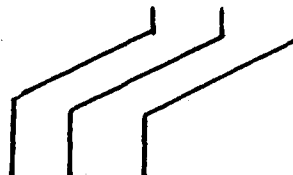
Lovas Károly

Egy villanás és ott, ahol az előbb még semmi sem volt, most egy furcsa tojásra emlékeztető gép állt. Néhány percig gőzölgött mozdulatlanul, majd halk szisszenéssel egy ajtónyílt rajta. Egy 60 körüli szemüveges férfi lépett ki a gépből. Hosszú, ősz hajszájak lengedeztek az egyébként majdnem teljesen kopasz fejen. Bő, fekete nadrágot és feltűrt ujjú fehér inget viselt. Volt valami a megjelenésében, ami tudós formát kölcsönzött neki. Nem csoda, hiszen az is volt. Dr. Jones Parkernek hívták, és a tér-idő problémán dolgozott. Kimagasló tudományos eredményeit - többek közt Nobel-díjjal is - jutalmazták. Egyetlen gyengéje a szórakozás volt, de ez már csak természetes ilyen intellektusoknál.

Úgy gondolta, hogy sétál még egy kicsit. Fejében egymást követték a gondolatok. Úgy eltöprengett, hogy majdnem nekiment egy táblának, mely egy pillanat alatt visszatérítette a valóság talajára. A táblán ez állt: AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK NUKLEÁRIS KÍSÉRLETI TERÜLETE. IDEGENEKNEK BELÉPNI TILOS!

Már tudta, hogy hol látta a szigetet. Kb. 5 évvel ezelőtt a tv-ben a természetvédők egyik műsorában, amelyben a földalatti atomrobbantások ellen tiltakoztak. A műsor nem járt sok eredménnyel, hiszen a bombát felrobbantották. A szigeten azóta semmilyen élet nem létezett. "Mikor is volt?" - erősen gondolkodott -

DEJA VU

Dr. Parker mélyet szippantott a friss reggeli levegőből és elégedetten nézett körül. Egy sziget közepetáján állt, valahol a Csendes-óceán keleti felén, de meglehetősen távol az amerikai partoktól. A sziget bár elég nagy kiterjedésű volt, igen kopárnak tűnt. A tudós épp elhagyatottsága miatt döntött ezen helyszín mellett, hiszen egyáltalában nem akart közönséget a "Teleport"-nak. Így nevezte a még csak kísérleti stádiumban lévő tér - idő gépet, mellyel, ha minden igaz tetszőleges helyre és időbe lehet "repülni". Dr. Parker legnagyobb meglepedésére a kísérlet szépen sikerült. Nem megszűröl idehallatszott az óceán morajlása, a kék égen rikoltozva körözött néhány sirály. A tudós úgy döntött, hogy sétál egy kicsit a szigeten, hiszen itt még úgysem járt. Párszáz méter után egy sziklára vetődött a pillantása. Elé érdekes formája volt ahhoz, hogy egy kis figyelmet érdemeljen. Egy nagy emberi kézre emlékeztetett. Az öreg tudós nézte egy ideig, majd továbbindult. Egyszer csak megállt, hirtelen úgy érezte, hogy ezt a tájat már látta valahol. Már többször volt ehhez hasonló érzése, mint mindenki másnak. A tudomány mind a mai napig nem derített fényt a 'deja vu' kérdésre. Így hát nem is törődött sokat vele. Néhány lépés múlva azonban újra megállt. A vidék továbbra is ismerős maradt. Ekkor már gondolkodóba esett. "Lehet, hogy a tér - idő utazás az oka?" - villant át az agyán. Ez egy újabb kutatási lehetőséget nyújtott számára, melyet egyedül ő képes folytatni a "TELEPORT" segítségével.

"Júliusban? Nem, júniusban. IGEN, júniusban. Június hatodikán. JÚNIUS HATODIKÁN!!"

Rohant vissza a "TELEPORT"-hoz, ahogyan csak a lábai bírták, de még félúton sem járt, amikor erős lökést érzett a lába alatt...

- Koncz -

MEGLEPÉS

Szerdán aranykerekeztünk, sok embert szívatunk, de az állomáshelyemről visszatérve, jutalmam a barátaim nyomták a kezembe. Túltettem magam rajta, mert az ebédelőben várt minket a banda, s Endrével olyat nyújtottunk, hogy reggel néhány embert el kellett zavarnunk. Utána lementünk a Drönbe, majd nyitásra a Mészölybe. Shakespeare-nek el kellett mennie matekora, jött az ötlet, menjünk el a Vágiba. Csináltuk a fesztivált, de legalább tanulóként láttuk G. Magdikát.

Csütörtökön a legtöbbet az érte, amit nyújtottunk a haverjaimmal a Drönkben. A halászléből kimaradtam, de egész este FOFOzhattam.

Pénteket átaludtam, s egész nap álmodoztam. /folyt.köv./

Tótika